

Спеціальний сленг як соціальна мовна мікросистема вельми неоднорідний за своїм генетичним складом і структурою. Аналіз різних підходів до визначення сленгу і вивчення практичного матеріалу приводить до висновку, що сленгізми характеризуються різним ступенем стилістичного зниження і, отже, відносяться до різних лексико-стилістичних пластів. Крім того, велика частина сленгізмів функціонує в мові певних соціальних груп, і, навіть перейшовши в загальнонаціональне користування, сленгізм завжди несе в собі слід свого соціального походження. Спеціальний сленг – це нестандартний лексикон певної соціальної групи, який може складатися зі стилістично різномірної нестандартної лексики.

Таким чином, етимологія терміну сленг залишається досі не розкритою і становить одну із таємниць англійської лексикографії. Беручи до уваги ці особливості та всі наведені дефініції автор схиляється до точки зору Вілломана В. Г та його послідовника Хомякова В. А., як до той, що найбільш повно відповідає сучасним уявленням про сленг.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вилломан В. Г. О способах образования слов сленга в современном английском языке / В. Г. Вилломан // Учен. зап. Ленингр. гос. пед. ин-та им. А. И. Герцена, 1955. – С. 47–50.
2. Маковский М. М. Языковая сущность современного английского сленга / М. М. Маковский // Иностранные языки в школе. – М. : Просвещение, 1962. – № 4. – С. 102–113.
3. Хомяков В. А. Введение в изучение основного компонента английского просторечия / В. А. Хомяков. – Вологда, 1971. – 176 с.

Наталія Оніщенко

*магістрантка природничого факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

ОСВІТНІЙ ВИМІР УКРАЇНСЬКОЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

На сучасному етапі в Україні визнаються пріоритетними фундаментальні цінності західної культури: парламентаризм, права людини, свобода пересування, одержання освіти будь-якого рівня тощо. Для нашої держави європейська інтеграція – це належність до єдиної сім'ї європейських народів, наближення до європейських політичних і культурних традицій. Як свідомий суспільний вибір перспектива європейської інтеграції – вагомий чинник національної консолідації, відкриття України світові, переходу від закритого тоталітарного до відкритого демократичного суспільства [3, с. 58].

Згідно зі “Стратегією інтеграції України до Європейського Союзу”, затвердженою Указом Президента України, особливе місце

посідають культурно-освітній та науково-технічний напрями. Вони охоплюють галузі середньої і вищої освіти, перепідготовку кадрів, науку, культуру, мистецтво, технічну і технологічну сфери. Інтеграційний процес в означених напрямках полягає в упровадженні європейських освітніх і науково-технічних норм і стандартів, пропаганді українських здобутків у ЄС. Уживані задля цього заходи сприятимуть інтеграційному поступові й усвідомленню українцями європейської культурної ідентичності [7, с. 5].

Україні треба не лише домогтися перетворень у системі вищої освіти і науки, а й різноаспектно порівняти національну освіту з європейською. За результатами такого аналізу варто визначити, що саме потрібно буде змінити в цій галузі, оскільки, незважаючи на досягнення, вітчизняна освіта потребує модернізації. Це зобов'язує глибше аналізувати тенденції в європейській та світовій освіті [2, с. 17]. Не варто нехтувати політичним і культурним значенням загальних інтеграційних тенденцій у європейській системі освіти, адже історично, соціокультурно європейський вектор відповідає національним інтересам держави.

Західні соціологи вважають, що освіта (поряд із рівнем прибутку, владою та статусом) є головним фактором стратифікації сучасного суспільства, тобто визначає місце індивіда у цьому суспільстві.

У такому контексті вивчення іноземної мови було й залишається невід'ємним складником формування сучасного фахівця: показник рівня володіння іноземною мовою включено в кваліфікаційну характеристику випускника вишу. Більше того, новітня європейська мовна політика орієнтує громадян Європи на багатомовність, без чого інтеграція нездійснима. Вивчення більш ніж однієї іноземної мови – об'єктивний пріоритет загальної національної політики України [1, с. 201], адже сучасний ринок праці висуває нові вимоги до якості знань і рівня підготовленості фахівців до професійної діяльності в умовах ринкової економіки. Навчальним закладам нині доводиться враховувати ці вимоги в навчальному процесі. Володіння іноземною мовою є одним із визначальних факторів у формуванні сучасного висококваліфікованого фахівця, оскільки знання іноземної мови стає як засобом отримання інформації з першоджерел, так і засобом професійної комунікації [2, с. 16].

Таким чином, інтеграція є пріоритетним напрямом освітньої політики нашої держави. Ефективний міжкультурний діалог у європейському просторі можливий на багатомовних засадах, що дозволяє особистості поцінувати національну культуру й бути діяльним учасником міжкультурного комунікативного процесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Абдуллаєв Ю. Н., Бушуй А. М. Іноземні мови в сучасному світі й еволюція методики навчання / Ю. Н. Абдуллаєв, А. М. Бушуй. – Ташкент, 2000. – 270 с.
2. Денисенко С. Н. Іноземні мови у сучасному світі / С. Н. Денисенко // Інформаційний вісник АН ВШ України. – 2005. – № 3. – С. 16–21.
3. Сенченко Н. Україна: путем незалежності или неокolonізації? / Н. Сенченко // Персонал. – 2003. – № 1. – С. 50–59.

Яна Остропольська

*студентка психолого-педагогічного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

ФОРМУВАННЯ ЕСТЕТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ У СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Соціально-культурне удосконалення молоді сьогодні пов'язане з широким освоєнням нею свого культурного оточення, формуванням умінь трансформувати його в життєве середовище, співвідносити свої духовні та моральні орієнтири з нормативною моделлю суспільної культури країни і світу. І саме цьому сприяє естетичне виховання, тому що воно, насамперед, припускає розвиток естетичних почуттів, здатності сприймати естетичні та культурні цінності.

Багато вчених вивчають у своїх працях основні естетичні цінності, якими є прекрасне і потворне, піднесене і низинне, героїчне й антигероїчне. Мета нашого дослідження полягає у можливості формування естетичних цінностей студентів під час вивчення іноземної мови.

У процесі естетичного виховання відбувається орієнтація особистості щодо естетичних цінностей, прилучення до цих цінностей, формування і розвиток здатності людини до естетичного сприйняття і переживання, його естетичного смаку та ідеалу. Естетичне виховання за допомогою іноземної мови не зводиться до художнього виховання або навчання мовним здібностям. Воно ширше, припускає вплив на естетичні аспекти праці, побуту, поведінки, формулюючи естетичне ставлення до дійсності.

Мета естетичного виховання під час вивчення іноземної мови: спрямовувати ціннісні орієнтації людей так, щоб вони вміли бачити і цінувати красу, захоплюватися піднесеним, нехтувати низинним, глузувати з того, що викликає сміх, і співчувати трагічному. Якщо раніше естетичне виховання часто ототожнювали з художнім, то на сучасному етапі в педагогічній науці наявна тенденція зрощування, інтеграції естетичного і духовно-морального у єдине, цілісне.